

Editorial

ALCOHOL I CULTURA POPULAR

Quan l'any 1978 el grup valencià Al Tall va traure al carrer el seu esplèndid disc *Posa vi...*, des d'un cert sector d'allò que aleshores s'anomenava la *gauche divine* se'ls va acusar d'haver perdut el nord i d'instigar el alcoholisme entre el jovent. La polèmica va ser francament agra però no va aconseguir transcendir més enllà de les tertúlies enverinades dels cafés del Barri del Carme de la ciutat de València: fet i fet, *Posa vi...* resta com un dels discos més populars del grup i les seues cançons —«Posa vi», «No en volem cap»— encara presideixen avui els moments més esbojarrats de la nostra eufòria festiva.

Tot aquest enrenou no era altra que una reformulació d'aquella actitud envers el gaudi gratuït tan arrelada al nostre «Occident civilitzat». Una actitud que té els seus orígens en l'anatemització, per banda de les religions occidentals, de qualsevol forma d'hedonisme per la seua presumpta amoralitat però que, al capdavall, el que oculta en realitat és la projecció de les frustracions més íntimes en forma de conviccions morals coercitives i repressores.

Els usos cosmètics, medicinals i, sobretot, euforitzants i psicotròpics de l'alcohol són un ingredient fonamental de la nostra cultura popular —de la històrica i de la contemporània—. Per això hem volgut abordar el seu estudi en un dossier central desacomplexat i, no podia ser d'altra manera, políticament incorrecte, bandejant paternalismes hipòcrites i capteniments moralitzants.

Serviu-vos, doncs, un bon got de vi i acompanyeu-nos en aquest recorregut per les entranyes del seu esperit.

Adéu a tres músics genuïns

En els darrers mesos ens han deixat tres músics d'aquells que, sense ocupar mai la primera línia d'actualitat, constitueixen les bases sobre les quals es basteix la música tradicional contemporània als Països Catalans.

El passat mes de març moria ARTUR VINAIXA, carismàtic tabaquer de Sedaví (l'Horta Sud), que es pot escoltar en nombroses gravacions acompanyant reputats dolçainers, com Josemi Sánchez, o col·laborant en grups folk com Urbàlia Rurana —posà el seu tabal en *A la banda de migjorn*.

A l'abril ens deixava MIQUEL ALOY, LLARGO, el gran flabioler de Sencelles (Mallorca), considerat per molts el millor instrumentista de flabiol tradicional del nostre país. Membre d'una nissaga de xeremiers i flabiolers que ha deixat una petja ben pregona en la música popular mallorquina, el seu traspàs ens sorprengué preparant-ne un article sobre ell i els seus germans, article que potser veurà la llum en el proper número de *Caramella*.

Finalment, el 20 de maig, coneixíem la sorprenent i dolorosa notícia del traspàs de LEONARD GINER, fundador de l'històric grup de l'Horta Nord Carraixet amb qui realitzà més d'un miler de concerts, portant la seua proposta festiva i reivindicativa per tot el nostre territori.

Valgues aquestes ratlles apressades i maldestres per expressar la nostra condolença a les seues famílies i rendir-los un sincer i merescut homenatge.